

Antiga Audiència, diumenge 26 de març de 2006

Tú, yo y todos los demás

Miranda July, 2005

Tot esperant que esdevinguin coses increïbles

Històries des de la perifèria

Si traslladem a l'esfera de l'art contemporani la figura de «l'artista total», Miranda July seria un d'aquests casos. *Tú, yo y todos los demás* és el seu debut cinematogràfic, precedit per la filmació de vídeo-art – *Haysha Royko, The Amateurist, Nest of Tens i Getting stronger every day*– que ha estat exhibida a prestigiosos museus, com el Guggenheim o el MOMA. Però, a més, July fa performance, concep art multimèdia, compon música i escriu contes. Un dels seus projectes més interessants és *Learning to love you more*, un web que retorça el concepte de la superació personal.

En aquest web (www.learningtoloveyoumore.com) es llisten una sèrie de «tasques» que han de realitzar els qui desitgin sumar-se al projecte. Després, el resultat d'aquestes tasques es publica al mateix

web. Fins al moment, el llistat comprèn cinquanta-quatre tasques, la majoria amb un interessant potencial suggestiu, com: «dóna't consells a tu mateix en el passat», «descriu què fer amb el teu cos quan moris», «pren una fotografia dels teus pares besant-se», «passa temps amb una persona moribunda», «fes una rèplica en paper del teu llit», «recrea el moment posterior a un crim» o «fes una vestimenta de nen en mesura per a adult».

El salt de July al cinema no podria haver estat més afortunat: *Tú, yo y todos los demás* –de la qual és escriptora, directora i protagonista– ha estat aclamada de manera unànime per la crítica i ha rebut nombrosos premis, entre els quals destaquen la Càmera d'Or de Cannes i el premi de la crítica en Sundance (de fet, aquesta pel·lícula és resultat del

Sundance screenwriting laboratory).

July és, a més, l'encarnació de la cultura alternativa americana: s'allunya per vocació del *mainstream* i, en contra de la indústria i del *status quo*, prefereix fer les coses a la seva manera. Però en l'actualitat, està començant a pagar el preu del reconeixement a la primera pel·lícula: molts mitjans la consideren la directora jove més prometedora i abunden els rumors sobre diverses ofertes d'Hollywood. De moment ella prefereix mantenir-se contracorrent: es dedica a acabar el seu primer llibre de contes i a concretar el seu següent projecte artístic, un performance multimèdia que li ompli d'il·lusió perquè «no hi ha cap possibilitat de fer diners amb ell».

No és una casualitat que comenci la seva carrera com artista a Portland, Oregon, per

fugir de les temptacions de Nova York i Los Angeles. Si a això afegim la seva formació autodidacta, el resultat no deixa de ser sorprenent.

El tema de *Tú, yo y todos los demás* no és nou, es tracta, de fet, d'un dels grans temes dels nostres dies: les formes de relació en un món que ens empeny cada vegada més a l'aïllament. July ens relata la història de Christine i Richard, dues persones «tot esperant que esdevinguin coses increïbles», tal com diu el segon en un moment del film (segurament hi ha tocs autobiogràfics en aquesta pel·lícula: July interpreta a Christine, que és una artista que fa vídeo-art i performance). Amb aquest mateix material s'han filmat desenes de comèdies i drames, però aquí estem parlant, afortunadament, d'una altra cosa. I és que la mirada de July ho transforma tot construint un món al revés en el qual el quotidià és transcendental, el que es diu és el que sempre es calla, on els nens semblen adults i els adults nens... Tot això es tracta amb un sentit de l'humor càlid, molt diferent de l'acidesa, la ironia o el pessimisme d'altres films amb els quals podria comparar-se (*Happiness* de Todd Solondz, per citar un cas).

Pot dir-se que hi ha una escena en la qual es concentra la proposta estètica i significativa de *Tú, yo y todos los demás*: la seqüència del peix en l'automòbil. «Em sembla que avui en dia la gent no té rituals per estar junts —més enllà del desastre», ha declarat la mateixa July. «Això és el que el peix significa, en un sentit —un moment d'estar junts.»

Potser l'encert més gran del film siguin els personatges infantils: Robby i Peter, els fills de Richard. Lluny dels estereotips i de les banalitzacions, i molt prop de l'escàndol (i de la censura), July crea dos nens-adults sofisticats immersos en situacions per a les quals —en teoria— no estan preparats. El simple atreviment de tocar temes relacionats amb nens i sexe, de manera delicada i respectuosa, fan aquesta pel·lícula memorable.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció: Miranda July

Guió: Miranda July

Producció: Gina Kwon

Fotografia: Chuy Chávez

Música: Ryeland Allison i

Michael Andrews

Muntatge: Andrew Dickler i

Charles Ireland

Nacionalitat: Estats Units i Regne Unit

Direcció artística: John Wyatt

Any: 2005

Durada: 90 min.

Equip Artístic

John Hawkes (Richard Swersey)

Miranda July (Christine Jespersen)

Miles Thompson (Peter Swersey)

Brandon Ratcliff (Robby Swersey)

Carlie Westerman (Sylvie)

Hector Elias (Michael)

Brad William Henke (Andrew)

Natasha Slayton (Heather)

Najarra Townsend (Rebecca)

Tracy Wright (Nancy Herrington)

JoNell Kennedy (Pam)

Ellen Geer (Ellen)

Colette Kilroy (Sylvie's Mom)

James Kayten (Sylvie's Dad)

Amy French (Museum Assistant)